மனித மாண்பை மேம்படுத்துவோம் ஆதரவற்றோருக்கு தோள் கொடுப்போம்.

திரு.க.கணேசராசா
ஓய்வுநிலை ஆசிரியர்

மனிதனுக்குரிய உயர் பண்புகளான நேர்மை, நளினம், இரக்கம், பிறர் நலன் பேணல் போன்ற உயர் பண்புகளை உள்ளடக்கிய மனிதம் தொலைந்து அராஜகம், கொலைவெறி, ஆக்கிரமிப்பு, வாள்வெட்டுக் கலாச்சாரம் போன்றவை புனித பூமி என்று பேசக்கூடிய யாழ்ப்பாண தமிழ் மண்ணில் தலைவிரித்தாடுகின்ற ஒரு துன்பகரமான சூழ்நிலையில் நாம் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கின்றோம்.

தமிழ் மண்ணில் முப்பது வருடகால யுத்தத்தின் அறுவடையாக மனித ஆளுமைகள் சிதைவடைந்து துயரம், இன்பம், தற்கொலை, மரணங்கள் அதிகரித்தல், அதீத மதுபாவனை, போதைப்பொருள் பாவனை போன்றவற்றால் திக்கு திசை தெரியாது சீரழியும் இளைஞர் சமூகம் சந்தர்ப்பத்தை பயன்படுத்தி பணக்குவிப்பில் ஈவு இரக்கமின்றி ஈடுபடுகின்ற சந்தர்ப்பவாதக் கும்பல்கள் இவை எல்லாம் தமிழ் சமுதாயத்தை நிலை குலைய வைக்கின்றது.

தினசரி பத்திரிகைகளில் பக்கங்களை நிரப்புகின்ற மரணங்கள், விபத்துக்கள், அவற்றால் ஏற்படுகின்ற துன்பதுயரங்கள் ஒட்டு மொத்த சமுதாயத்தையே நிலைகுலைய வைக்கின்றன. போதாக்குறைக்கு தமிழ் மக்களின் துன்பதுயரங்களில் குளிர்காய நினைக்கும் அரசியல் வாதிகள் இவை எல்லாமே முழுச் சமுதாயத்தையுமே படுகுழியில் தள்ளுகின்றன. துன்பதுயரங்கள் தமிழ் மக்களின் தலைவிதியா என்ற தப்பபிப்ராயத்திலிருந்து மீள்வதற்கு ஒவ்வொருவரும் திடசங்கற்பம் பூண வேண்டும். நடைபெற்ற சம்பவங்களுக்கு இன்னொருவரை குற்றம் சாட்டி தப்பிக் கொள்வதிலிருந்து ஒவ்வொருவரும் தம்மை தாமே மாற்றி அமைக்க வேண்டிய கட்டாயத்திற்கு உள்ளாகியுள்ளோம்.

“உன்னை திருத்திக் கொள், சமூகம் தானாகவே திருந்தும்” என்ற மகாத்மாகாந்தியின் பொன்மொழிகளுக்கமைவாக நம்மை நாமே சுயபரிசோதனைக்குட்படுத்த வேண்டும். தனிப்பட்ட நலனிற்காக வாழ்வது தவிர்க்க முடியாத அதே வேளையில் சமூகம் பற்றியும் சிந்திக்க வேண்டிய தார்மீக பொறுப்பு ஒவ்வொருவருக்கும் உண்டு. “உன்னைப்போல் உன் அயலவரையும் நேசி” என்ற அமுத வாக்கியங்களுக்கு ஏற்ப எம்மை நாம் நேசிப்பது போல நம் அயலவர்களையும் நேசிக்க வேண்டும். அவர்களின் துன்பதுயரங்களில் பங்கு கொள்வதுடன் எம்மாலான உதவிகளை அயலவர்களுக்கும் வழங்க வேண்டும். ஒட்டுமொத்த கூட்டு வாழ்க்கையே சிறந்த சமூக கட்டுக்கோப்பை உருவாக்குகின்றது.

இன்று ஆதரிப்போர் இன்றி தம் துயரங்களை வெளியிட முடியாத யாருமே அற்ற அநாதைகளாக ஒவ்வொரு மனித உள்ளமும் வெதும்புகிறது. நம்பிக்கையுடன் தமது வேதனைகளை கொட்டுவதற்கு யாரும் இல்லையென்ற நினைவு மனித மனங்களை றணங்களாக அறுக்கின்றன.

விளைவு தனிமை, விரக்தி போன்ற தாழ்வு சிக்கல்களுக்கு உள்ளாகி மரணத்தின் விளிம்புக்கே செல்கின்றனர். இந்நிலையில் ஆதரவற்றவர்களுக்கு கைகொடுக்க வேண்டி தார்மீக பொறுப்பு நம் ஒவ்வொருவருக்கும் உண்டு. அந்த வகையில் வயது முதிர்ந்தோருக்கு புகலிடம் வழங்கும் கைங்கரியத்தில் கைதடி முதியோர் இல்லம், செல்வசந்நிதியான் ஆச்சிரமம் ஆகிய அறநெறி நிறுவனங்கள் சிறப்புடன் செயற்படுகின்றன. அதுமட்டுமன்றி கோண்டாவில் சிவபூமி இல்லம்,நெல்லியடியில் இயங்கும் பரமானந்த ஆச்சிரமம் போன்றவை வழங்கும் சேவைகள் பெருமையுடன் நினைவு கூறத்தக்கன. அதுமட்டுமன்றி ஆதரவற்ற சிறுவர்களுக்கு கைகொ டுக்கும் வகையில் நீர்வேலியில் இயங்கும் கருணாலயம் (அன்னை சாரதா சேவா ஆச்சிரமம்), ஜெயந்தி நகரில் மகாதேவா ஆச்சிரமம், தெல்லிப்பளை துர்க்கையம்மன் கோயில் போன்ற நிறுவனங்களும் அளப்பெரிய சேவையை ஆற்றி வருவது இங்கு மனங்கொள்ளத்தக்கது.

அதுமட்டுமன்றி உள ரீதியில் மனித மனங்களை ஆற்றுப்படுத்தும் பணியில் சாந்தியம் உள-வள ஆலோசனை நிலையம், யாழ் பிரதான வீதியில் நாலாம் குறுக்கு தெருவில் இயங்கும் கைகொடுக்கும் நண்பர்கள் நிறுவனம், யாழ் போதனா வைத்தியசாலையில் இயங்கும் உள நல சிகிச்சை பிரிவு போன்ற அமைப்புக்களின் சேவைகளும் காலமறிந்து செய்யும் உதவிகளாக கொள்ளத்தக்கன.

அந்த வகையில் உள ரீதியில் பாதிப்படைந்தவர்களை உணர்வு ரீதியாக வழிப்படுத்த வேண்டிய பாரிய பொறுப்பு சமயம் சார்ந்த நிறுவனங்கள், பாடசாலைகள், பல்கலைக்கழகங்கள் மற்றும் உயர் கல்வி நிறுவனங்கள், புத்திஜீவிகள், ஊடகத்துறையினர் போன்ற அனைத்து தரப்பினரதும் உதவி இவ்விடயத்தில் அவசியமானதாகும்.

இது விடயம் சம்பந்தமான செயற்பாடுகள் கிராம மட்டத்திலிருந்து விரிவுபடுத்தப்பட வேண்டும். நான் எனது என்ற நிலைப்பாட்டிலிருந்து விடுபட்டு “நமக்காக நாம்” என்ற